

Γόνιμα εδάφη, όπου καλλιεργείται για αιώνες το αμπέλι και η ελιά, συνυπάρχουν με τα ορεινά οικοσυστήματα και την άγρια βλάστηση, όπως συνυπάρχουν με τις μνήμες από τις παλαιότερες εποχές. Μινωικές οικήσεις, χώροι λατρείας και ευρήματα όλων των εποχών δίνουν την εικόνα

του πολιτισμικού πλούτου της περιοχής. Και μέσα από τις μνήμες προβάλλει το πήλινο ειδώλιο της Μεγάλης Θεάς. Εδώ, στη θέση «Μπαϊρία», βρέθηκε η περίφημη μινωική θεά των μηκώνων, μια θεά με υψωμένα χέρια που φέρει στην κεφαλή τους «οπούς» της οπιοφόρου παπαρούνας. Λατρείες μακρινές, εν πολλοίς ακατανόητες για τον σημερινό άνθρωπο, αλλά τόσο οικείες στον Κρητικό, εκείνον που θα λατρεύει και σήμερα το θεό του με τα ιερά του σύμβολα, ίσως και μέσα από τα είδη του φυτικού βασιλείου.

Κοντά στους αρχαίους τόπους λατρείας τα παλαιότατα μοναστήρια. Σε λίγες περιοχές της Κρήτης αναπτύχθηκε τόσο ο μοναχισμός όσο και ο ερημιτισμός! Δύο μοναστήρια είναι ακόμη και σήμερα σε λειτουργία. Αλλά εκείνα που δεν λειτουργούν και που είναι γνωστά από τις ιστορικές πηγές είναι πολύ περισσότερα!

